

Sygn. akt IV KK 107/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **S. S.**

obwinionego z art. 87 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 30 marca 2021 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść,

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w P.

z 4 grudnia 2020 r., sygn. akt II W (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w
P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P., wyrokiem zaocznym z dnia 4 grudnia 2020 r., sygn. akt II W (...), uznał **S. S.** za winnego tego, że w dniu 19 marca 2020 r. na ul. Z. w miejscowości P., gminy P., województwo [...], prowadził w ruchu lądowym pojazd osobowy marki V. o nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu z wynikami I

badanie 0,24 mg/l, II badanie 0,24 mg/l, III badanie 0,21 mg/l, to jest za winnego wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. i wymierzył mu za to karę 1000 złotych grzywny.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 24 grudnia 2020 r.

Kasację od tego wyroku, na niekorzyść obwinionego, wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok zaoczny w części dotyczącej orzeczenia o karze i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 87 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w., polegające na nieorzeczeniu wobec obwinionego S. S. obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, do czego zgodnie z brzmieniem powołanych przepisów Sąd był zobowiązany w sytuacji uznania obwinionego za winnego popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 k.w.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym. Pozwoliło to na jej rozpoznanie na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 87 § 3 k.w., w razie popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 k.w., to jest prowadzenia pojazdu mechanicznego po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, obligatoryjne jest orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Reguły wymiaru tego zakazu określa art. 29 k.w. Tymczasem w zaskarżonym kasacją wyroku zaocznym zaniechano orzeczenia tego środka karnego, nie realizując nałożonego ustawą obowiązku. Wobec obligatoryjnego brzmienia przepisu art. 87 § 3 k.w., uchybienie zawarte w zaskarżonym kasacją wyroku ma charakter rażący i w sposób oczywisty wywarło wpływ na jego treść.

Brak w postaci nieorzeczenia obligatoryjnego środka karnego powoduje, że w istotnym stopniu wadliwe jest orzeczenie w zakresie rozstrzygnięcia o karze. Orzeczenie o karze i środkach karnych stanowi bowiem swego rodzaju całość - zespół dolegliwości wymierzanych sprawcy i pojawienie się w tej całości nowego

rozstrzygnięcia może wpłynąć na inne elementy składowe tej części finalnej decyzji Sądu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w zakresie przekazanym Sądowi pierwszej instancji, Sąd ten uwzględnić powinien prawny wymóg wynikający z art. 87 § 3 k.w. i orzec łącznie o karze oraz środku karnym, uwzględniając dyrektywy wynikające m. in. z treści art. 33 k.w.